

»Når vi er i tiden uden at bemærke den, kan man sige, at vi er i et flow. Gudstjenesten er et forløb med stigninger og fald, og når forholdet mellem disse er godt, skabes flow«. (Wikimedia Commons)

folkekirkens liturgi«. Der har henover efterår og vinter været debatteret livligt, og inden længe skal biskopperne »tage stilling til, hvilke konsekvenser [drøftelserne] skal have for det videre liturgiske arbejde«. Træder man et skridt tilbage fra debatten, kan flere ting undre. Ét er det spørgsmål om autoritet, der før eller siden må melde sig. For når liturgiske spørgsmål gøres til genstand for en »bred« samtale, hvad bliver da kriteriet for, hvem der træffer hvilke valg og hvorfor?

State-of-the-art?

Endnu et spørgsmål melder sig i forlængelse heraf. Det angår faggruppe-rapporternes genre. For er de neutrale, deskriptive dokumenter - altså en slags *state-of-the-art*? Eller er de trods den erklærede intention om at være debatoplæg allerede i deres udgangspunkt præskriptive? Tvivlen opstår, når det for eksempel i rapporten om »Gudstjenesten« lyder: »Formålet med gudstjenesten er at iscenesætte et møde mellem Gud og menneske«. Teologisk kan der

være al mulig grund til forbehold over for en sådan formulering; ord som »formål«, »iscenesætte« og »møde« er nemlig ikke neutrale, men i høj grad teologisk ladede. Men ladet af hvem? Hvem har formuleret denne gudstjenestens formålsbestemmelse? Og på hvilket grundlag?

Ekklesiologi, didaktik og normativitet

Tilsvarende når det i samme rapport siden forklares, at »ethvert 'forløb' foregår i tid. Sådan også med en gudstjeneste. Når vi er i tiden uden at bemærke den, kan man sige, at vi er i et flow. Gudstjenesten er et forløb med stigninger og fald, og når forholdet mellem disse er godt, skabes flow. Det er værd at tilstræbe«. Ekklesiologi, didaktik og normativitet er her blandet sammen på en uigennemskuelig måde, og tilbage står spørgsmålet om, hvem der hævder hvad, på hvilket grundlag og med hvilken autoritet. Konkret: hvem mener, at et »flow« er godt og værd at tilstræbe? Og for hvis skyld? »